

KARDINALOVA USKRSNA PORUKA

(Zagreb, 2001.)

1. Prepoznavati i isticati dobro

»Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš« (Iz 40,1) - poručuje nam prorok Izaija. Taj poziv ima posebno značenje u vazmeno vrijeme. Uskrsno vrijeme svemu daje novo značenje, pruža nove poticaje ljudskom duhu. Jer Uskrs je temeljna čovjekova utjeha, utjeha koja ne upućuje na nepomičnost i ravnodušnost, nego u čovjeka usađuje novi zanos i polet, daje mu nove snage kojima je moguće preobražavati svijet. Po Uskrsu svi smo pozvani zauzeto se uključiti u sva životna zbivanja, s mnogo dobre volje uvećavati dobro. Prepoznavati i isticati dobro, veoma je važno kada se oko nas širi ravnodušnost s jedne, a malodušnost s druge strane. Kršćanski život izražava se zahvalnošću za život koji nam je darovan, a koji smo pozvani vazmenom milošću živjeti kao dar za druge.

Isusovo uskrsnuće novo je stvaranje. Smrt je nadvladana, a s njome i svako zlo, sve što se suprotstavlja čovjekovoj dobrobiti. Isusovim uskrsnućem neopozivo je potvrđena snaga dobrote. Ništa što je dobro ne može nestati. Svako, pa i ono najneznatnije dobro, ugrađuje se u novo Božje kraljevstvo koje je prisutno među nama kao zalog vječnosti.

U snazi Isusova uskrsnuća moguća je obnova čovjeka i čovječanstva. Štoviše, to je poziv i poslanje svakoga kršćanina, svakoga čovjeka dobre volje. U tom svjetlu svi smo pozvani uključiti se i trajno sudjelovati u novom stvaranju na razini osobnog i obiteljskog života, kao i na razini liturgijskih, župnih i biskupijskih zajednica. Crkva je pozvana novost Uskrasa unijeti u čitavu ljudsku zajednicu. Svoju osobnu i zajedničku, ljudsku i kršćansku vjerodostojnost očitujemo i potvrđujemo svojom trajnom zauzetošću za ostvarenje Božjeg kraljevstva među nama, koje ne samo da nikoga ne isključuje, nego je za sve otvoreno.

2. Što je istina?

Odgovore na goruća pitanja sadašnjosti može nam dati samo istina. Isus poručuje onima koji mu povjeroše: »Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici; upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi« (*Iv* 8,31-32). Samo nam istina može otvoriti vrata dobre budućnosti. Ali do istine nećemo moći doprijeti, ako međusobno ne uskladimo svoja nastojanja, ako ne uskladimo svoja djela s riječima. Jer gladnoga nije moguće nasititi obećanjima, propuste nije moguće pokriti riječima, struktura grijeha nije muka pridržana samo za neke.

»Što je istina?« (*Iv* 18,38) – pitao je Pilat Isusa prije nego što ga je predao da ga razapnu. To pitanje u različitim prilikama postavljaju nebrojeni. No, pouzdan odgovor na njega može dati ponajprije onaj tko ljubi do kraja. Isusov život, njegova muka, smrt i uskrsnuće, bili su odgovor na Pilatovo pitanje, odgovor snažniji od svake riječi.

Taj odgovor nosi svu čovjekovu povijest ljudskog bića i oslobađa čovjeka od spona vremena, kao što to samo ljubav može. Tom Isusovom odgovoru tijekom povijesti čovječanstva pridružuju se mnogi, ljubeći do kraja. Po tome je ljudska povijest, unatoč mnogim protivnim vjetrovima, povijest ljubavi.

Što je istina? I u nas se to pitanje često postavlja. Postavljaju ga mnogi s različitih, pa i suprotstavljenih strana. I mnogi na njega odgovaraju više riječima nego životom. Zbog toga odgovaraju poluistinama. Mnogi se zadovolje svojim poluistinama smatrajući ih jedino prihvatljivim i poželjnim istinama. Za tuđe poluistine – pa ni istine – često nemaju razumijevanja, ni otvorenosti.

Množina tih poluistina, koje uvijek isključuju one druge, bolno nas razdvaja i otežava suočavanje s pravom istinom. A bez istine zdrav život nije moguć. Isključivost i nepovjerenje koje pojedincima, pa i čitavim skupinama, oduzima pravo na očitovanje svoga mišljenja i mogućnost učinkovitog djelovanja, a druge istodobno zaštićuje od bilo kakvog osporavanja, bez obzira na to što i kako činili, sve nas to odvodi od istine. Poštenje i pravednost nalažu nam da se suočimo sa svojom djelomičnošću i da poštujemo ono što je vrijedno kod drugih.

3. Poziv na zajedništvo i suradnju

Građani naše Domovine s pravom očekuju od onih kojima je povjereno da se brinu o sadašnjosti i budućnosti naše zemlje, da će poduzeti sve što je potrebno da se osiguraju uvjeti za primjeren život, da će djeci i mladeži osigurati potrebno za rast i dozrijevanje, da će zauzeto

raditi na uravnoteženom razvoju svih dijelova naše Domovine te očuvanju i promicanju hrvatskog identiteta. Pritom se s jednakim pravom očekuje da se ništa neće poduzimati pod svaku cijenu, i da naša nacionalna dobra, iz bilo kojeg razloga, neće davati u besćenje.

Prvi uvjet istinske obnove našega društva jest otvoreni dijalog svih skupina za postizanje suglasnosti o temeljnim vrijednostima našega društva i njegova razvoja. S crkvene strane, kao osnovne vrijednosti za koje se razložno može pretpostavljati da bi bile prihvatljive svim savjesnim i odgovornim skupinama u našem društvu, ističu se osobito: promicanje i zaštita ljudskoga života od začeca do naravne smrti; vrednovanje braka i obitelji kao temelje zajednice društva; promicanje solidarnosti na kojoj se treba temeljiti i graditi društveni i gospodarski poredak i napredak; poštivanje supsidijarnosti koja treba omogućiti uključivanje mnogih u gospodarski, društveni i kulturni život našega naroda.

Te temeljne vrijednosti trebale bi biti vidno zastupljene i promicane u društvenom životu, a posebno u sredstvima javnog priopćavanja. U tom su smislu sve crkvene i državne ustanove, te napose građanske udruge i inicijative, pozvane da podupiru one oblike kulturnog djelovanja koji će pridonositi stvaranju ozračja pogodnog za svestrani razvoj tih vrijednosti.

U svemu tome osobitu pozornost valja posvetiti mladeži, jer mladi su, u osjetljivosti svoje dobi, nerijetko izloženi mnogim štetnim, pa i pogubnim utjecajima. Mnogi se mladima žele samo okoristiti te u njima vide izvor zarade, a pritom nimalo ne mare za njihovu osobnost i njihovu dobrobit. Čini se da su danas mladi u našoj Domovini u izrazito lošem položaju, jer se zbog mnogih poteškoća s kojima se susreću odgovorni u društvu, i društvo u cjelini, o mladima ne vodi dovoljno

brige. Kako bi se mladeži posvetila primjerena pozornost nužna je zauzetija suradnja između državnih, civilnih i crkvenih ustanova.

Uskrsno vrijeme, novo stvaranje, započinje danas. Kako bi naš život uistinu bio nov, a Uskrs u nama živ i djelotvoran, potrebno je da se već danas i na osobnoj i na zajedničkoj razini, snažnije zauzmemo jedni za druge. Uskrsni blagdan obnavlja vjeru, budi nadu i potiče život. Neka u nama uskrsna milost obnovi pouzdanje u Boga i povjerenje u čovjeka.